

Til lovforslag nr. L 125. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 27. april 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove m.v.

(Konsekvensændringer m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er tillige med en række af ministerens kommentarer til nogle henvendelser optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Dansk Industri,
Hede Nielsen A/S,
Iskremindustriens Sammenslutning,
Jordbrugsorganisationerne,
Kalk- og Teglværksforeningen,
Landbrugsraadet og
Oliebranchens Fællesrepræsentation.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et mindretal (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) er modstander af CO₂-afgiften, som medfører veldokumenterede skadevirkninger på konkurrenceevnen og beskæftigelsen i danske virksomheder. Mindretallet har i anden sammenhæng i dette folketingsår foreslået CO₂-afgiften afskaffet (jf. beslutningsforslag om ophævelse af CO₂-afgifterne med tilhørende tilskudsordninger og justeringer af energiafgifterne (B 78)).

Nærværende lovforslag forværrer konkurrenceevnen og beskæftigelsen yderligere, idet der på en række områder foreslås en skærpelse

af de nuværende regler for beregningen af CO₂-afgiften.

Under behandlingen af lovforslaget har der været stor uoverensstemmelse mellem Skatteministeriet og erhvervslivet om provenuberegninger.

Erhvervslivet har anført, at skærpelsen ville betyde langt større merudgifter for virksomhederne end oplyst af Skatteministeriet.

Mindretallet konstaterer, at Skatteministeriet ikke på overbevisende måde har kunne tilbagevise erhvervslivets konkrete beregninger over merudgifterne, men ministeriet fastholder alligevel blot sine egne beregninger.

En så ligegyldig og flegmatisk holdning til danske virksomheder og til erhvervslivets organisationer må mindretallet på det kraftigste tage afstand fra.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil redegøre for sin stilling til ændringsforslagene ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

Til § 1

1) I den under *nr. 1* foreslåede ændring af § 1, *stk. 1*, ændres »nr. 1-3, nr. 5-7, nr. 9, nr. 11-13, nr. 16-18 og nr. 21« til: »nr. 1-3, nr. 5-8, nr. 10-12, nr. 15-17 og nr. 20«.

Til § 2

2) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer: »01. I § 2 indsættes efter *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, som nyt stykke:

»*Stk. 5*. Virksomheder, der er optaget i det register for landbrug og fiskeri m.v., der er nævnt i merværdiafgiftslovens § 66, *stk. 1*, og som kan få tilbagebetalt afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, kan efter anmodning få tilbagebetalt den nævnte afgift kvartalsvis, såfremt afgiftsbeløbet udgør mindst 4.000 kr. årligt. Der kan ikke ske kvartalsvis tilbagebetaling af beløb under 1.000 kr., men tilbagebetalingen kan omfatte flere kvartaler under ét.«

3) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer: »02. § 5 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 3

4) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer: »01. § 33 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 4

5) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer: »01. § 28, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 5

6) Efter nr. 21 indsættes som nyt nummer: »01. § 24 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 6

7) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer: »01. I § 5 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Sker betaling ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt

måned fra den 1. i den måned, i hvilken kreditperioden udløber, dog mindst 50 kr.«

8) Efter nr. 11 indsættes som nye numre: »02. I § 32, *stk. 1*, *sidste pkt.*, ændres »§ 17, *stk. 2-4*,« til: »§ 17, *stk. 2-5*,«.

03. § 35, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 7

9) Efter nr. 1 indsættes som nye numre: »01. I § 1, *stk. 2*, indsættes som *nr. 6*: »6. Masser m.v., der afsættes i pakninger på mindst 5 kg, og som indeholder kakao, men ikke råstofafgiftspligtige varer.«

02. I § 1, *stk. 3*, 1. *pkt.*, ændres »*stk. 2*, nr. 2, 3 og 4« til: »*stk. 2*, nr. 2, 3, 4 og 6« og »5 pct. og 25 pct.« til: »5 pct., 25 pct. og 5 pct.«

10) Efter nr. 23 indsættes som nyt nummer: »03. § 28 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 8

11) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer: »01. § 9 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 10

12) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer: »01. § 19 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 11

13) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer: »01. § 21 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 12

14) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer: »01. § 33, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 13

15) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer: »01. § 17 a, *stk. 3*, ophæves.«

Til § 14

16) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer: »01. § 10 a, *stk. 3*, 1. *pkt.*, affattes således:

»Afgiften skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med indsendelse af den i stk. 2 nævnte angivelse.«

17) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer:
»02. § 25 a, stk. 3, ophæves.«

Til § 15

18) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 9, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Anskaffelse af de i stk. 6 nævnte varer og ydelser, der anvendes af en virksomhed ved fremstilling af elektricitet til eget brug, kan dog medregnes til refusionsgrundlaget, når den fremstillede elektricitet ikke er afgiftsfritaget efter § 7, stk. 2.«

19) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:
»02. § 21, stk. 3, ophæves.«

Til § 16

20) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 14, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 4. pkt.:

»Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen berettiget til at fordrø afgiftsbeløbet forrentet fra forfaldsdagen med 1 pct. månedlig for hver påbegyndt måned, indtil betaling sker.«

21) Efter nr. 15 indsættes som nye numre:
»02. § 23, stk. 1, affattes således:

»Afgift efter loven med påløbne renter og omkostninger samt de i § 7, stk. 5, 2. pkt., og § 16 nævnte gebyrer er tillagt udpantningsret.«

03. § 24, stk. 3, ophæves.«

Til § 17

22) Nr. 1 affattes således:
»1. I § 6, stk. 2, nr. 3, ændres »§ 80« til: »§§ 2, 56 eller 58«.

23) I den under nr. 13 foreslåede § 21 b udgår stk. 3.

Til § 18

24) I den under nr. 6 foreslåede § 32 a udgår stk. 3.

Til § 19

25) I den under nr. 8 foreslåede § 16 b udgår stk. 3.

Til § 20

26) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer:
»01. § 16, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.«

27) I den under nr. 14 foreslåede § 17 b udgår stk. 3.

Til § 22

28) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:
»01. § 31, stk. 3, ophæves.«

Til § 25

29) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:
»01. § 13 a, stk. 3, ophæves.«

Til § 26

30) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:
»01. § 14 a, stk. 3, ophæves.«

Til § 28

31) Før nr. 1 indsættes som nye numre:
»01. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Virksomheder, som er meddelt tilsagn om tilskud for en nærmere fastsat periode, jf. § 2, stk. 2, og som i tilsagnsperiodens første 12 måneder opfylder bestemmelserne i § 1, stk. 1, kan gives tilskud i hele den periode, tilsagnet dækker, selv om udgiften til kuldioxidafgift i den resterende del af perioden ikke udgør over 3 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«
Sik. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

02. I § 1 indsættes efter stk. 5, der bliver stk. 6, som nyt stykke:

»Stk. 7. Tilskud, der gives i medfør af § 1, stk. 2, og tilbagebetalt refusion opgjort efter § 9, stk. 2 og 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter kan ikke overstige summen af tilsvarende refusion og tilskud i nærmest forudgående opgørelsesperiode, hvor virksomheden har opfyldt bestemmelserne i § 1, stk. 1. Er denne periode mindre end 1 år, udgør opgørelsesperioden den i stk. 2 nævnte periode på 12 måneder.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.«

32) Nr. 1 udgår.

33) Nr. 2 affattes således:

»2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. På grundlag af Energistyrelsens tilsagn udbetales tilskuddet af de statslige told- og skattemyndigheder. For tilskud til væksthugartnerier og andre virksomheder, der er omhandlet i § 2, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, finder bestemmelserne i den nævnte lov anvendelse.«

Ny paragraf

34) Efter § 29 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I toldloven, lov nr. 1116 af 22. december 1993, foretages følgende ændring:

§ 71, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 5. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse eller sagen er afvist.

Stk. 6. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds virksomheden har hjemting ved sagens anlæg. Hvis virksomheden ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.«

Til § 30

35) Stk. 1 affattes således:

»Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. juli 1994, jf. dog stk. 2-5.«

36) Efter stk. 2 indsættes som nye stykker:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 15, nr. 2, 4, 01 og 5.

Stk. 4. § 15, nr. 2, 4, 01 og 5, har virkning fra den 1. juli 1994. For virksomheder, hvis tilsagnsperiode, jf. § 2, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, starter i perioden fra lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, til 1. juli 1994, har de nævnte bestemmelser dog virkning fra tilsagnsperiodens begyndelse.

Stk. 5. Energiministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 28, nr. 01 og 02. De nævnte bestemmelser finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis tilsagnsperiode starter i perioden fra den 20. april 1994 til lovens ikrafttræden, jf. stk. 1.«

Til § 31

37) I stk. 1, stk. 2, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, stk. 7 og stk. 9, 1. pkt., ændres »april« til: »juli«.

38) I stk. 4, 2. pkt., og stk. 9, 2. pkt., ændres »30. april« til: »31. juli«.

39) Efter stk. 12 indsættes som nye stykker:

»Stk. 13. Afgiftsbeløbet og refusionsgrundlaget, som ligger til grund for den endelige opgørelse af en virksomheds tilbagebetalingsberettigede afgiftsbeløb, jf. § 10, stk. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, skal opgøres særskilt for den del af opgørelsesperioden, der ligger henholdsvis før og efter den 1. juli 1994, jf. dog stk. 14.

Stk. 14. For virksomheder, hvis tilsagnsperiode starter før den 20. april 1994, jf. § 2, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, finder bestemmelserne i § 9 a i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter som affattet ved denne lovs § 15, nr. 5, ikke anvendelse i tilsagnsperioden. Det samme gælder bestemmelserne i § 9, stk. 4, om mindst 10 pct. af virksomhedens salg mv., og § 9, stk. 5, 4. pkt., om medregning af eksportrestititioner og produktionstilskud som affattet ved denne lovs § 15, nr. 4.

Stk. 15. De i medfør af stk. 13 foretagne opgørelser skal fremgå af virksomhedens regnskab.«

Stk. 13 bliver herefter stk. 16.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 6 til forslag til lov om merværdiafgift (momsloven) (L 124), hvor det foreslås, at momslovsforslagets § 13, stk. 1, nr. 8, ophæves.

Til nr. 2

Det foreslås, at godtgørelsen af vandafgiften til landbrugsvirksomheder, der efter momsreglerne normalt sker på halvårsbasis, efter ansøgning kan ske på kvartalsbasis, såfremt vandafgiften udgør mindst 4.000 kr. årligt. Af administrative grunde skal tilbagebetalingsbeløbet dog mindst udgøre 1.000 kr. Er tilbagebetalingsbeløbet for et kvartal under 1.000 kr., kan det medregnes i senere kvartaler.

Ændringsforslaget vil medføre et provenutab på 1 mio. kr. én gang for alle for hvert af de 5 år 1994-98, hvor vandafgiften stiger 1 kr. pr. m³. Virksomhedernes gennemsnitlige likviditet vil dog blive forbedret med ca. 2 mio. kr. én gang for alle for hvert af de 5 år 1994-98, hvor vandafgiften stiger med 1 kr. pr. m³. Dette er den reelle virkning af forslaget.

Til grund for overslaget er forudsat, at ca. 5 mio. m³ ud af et samlet erhvervsforbrug på 75 mio. m³ eksklusive markvanding leveres fra vandværker. Tallet er behæftet med usikkerhed, og der er en tendens til, at landbrug i større udstrækning forsynes med vandværksvand.

Under forudsætning af, at der i 1998 jf. ovenfor vil skulle gives særskilt tilbagebetaling 4 gange årligt til ca. 2.000 landbrugsvirksomheder, vil de løbende administrative omkostninger svare til 0,5 årsværk i 1994 stigende til 1,5 årsværk i 1998. Hertil kommer ca. 0,3 mio. kr. i engangsudgifter, hovedsageligt edb-udgifter.

Til nr. 3-6, 8, 10-15, 17, 19, 21, 23-25, 27-30 og 34

Det foreslås, at bestemmelsen om, at ministeren på eget initiativ kan tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse, ophæves. For så vidt angår baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til det ændringsforslag, der er stillet til 2. behandling af forslaget til ny merværdiafgiftslov (L 124) vedrørende samme spørgsmål (ændringsforslag nr. 24).

Til nr. 7

Den pågældende bestemmelse udgik ved en fejl ved formuleringen af den nye tobaksafgiftslov i 1992 og foreslås derfor genindsat.

Til nr. 8

Der er alene tale om en korrigerende af rettelser til fejlforslag.

Til nr. 9

Smørcreme og lignende kagemasser med indhold af kakao er efter den gældende afgiftslov (§ 1, stk. 1, nr. 1) afgiftspligtige af den fulde vægt og ikke blot af kakaoinholdet. Det foreslås, at der af sådanne varer, der anvendes af bagere m.v. som halvfabrikata ved fremstilling af kager, alene skal betales afgift af den medgæede mængde kakao, når varen sælges i pakninger på mindst 5 kg. Det foreslås endvidere, at fritagelsen betinges af, at indholdet af kakao udgør mindre end 5 pct. af varens vægt. På grund af afgiften skønnes det, at sådanne varer i dag kun sælges i helt ubetydeligt omfang, og at ændringen derfor ikke har provenumæssige konsekvenser.

Til nr. 16

Kulafgiftslovens § 10 a, stk. 3, foreslås æn-

dret således, at også erhvervsdrivende varemodtagere, der har anmeldt sig hos de statslige told- og skattemyndigheder, skal betale afgift den 15. i måneden efter varemodtagelsen. Dette svarer til, hvad der kommer til at gælde for de registrerede virksomheder fra 1996.

Til nr. 18

Efter ændringsforslaget skal anskaffelse af momspligtige varer og ydelser, der anvendes af en virksomhed i forbindelse med dens fremstilling af elektricitet til eget brug, kunne indgå i refusionsgrundlaget som indkøb, jf. CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 6. Foruden selve brændslet kan der være tale om udgifter til f.eks. investeringer i og reparation af elproduktionsanlægget. Det er en forudsætning, at den fremstillede elektricitet ikke er fritaget for CO₂-afgift og elafgift efter elafgiftslovens § 2. Det opnås herved, at virksomheder, der fremstiller el til eget brug, sidestilles med virksomheder, som i stedet har købt elektriciteten hos et elværk.

Til nr. 20

Det foreslås, at kommunerne kan opkræve en morarente på 1 pct. månedlig ved ikke rettidig betaling af den afgift, som det påhviler kommunerne at opkræve efter § 2, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand. Den foreslåede forrentning svarer til ejendomsskatteovens morarenteregulering, der også gælder for andre krav end ejendomsskatter, når disse krav vedrører ejendommen og opkræves over ejendomsskattebilletten.

Til nr. 21

Den foreslåede ændring sikrer, at kommunerne kan foretage udpantning for de gebyrer, de kan opkræve i forbindelse med målerordninger, og præciserer i øvrigt, hvilke beløb der er tillagt udpantningsret.

Til nr. 22

Ved ændringen rettes der op på henvisningen, således at denne fuldt ud dækker den tidligere toldlovs § 80.

Til nr. 26

Det foreslås, at størrelsen af gebyret for erin-

dringsskrivelser fastsættes i loven svarende til, hvad der gælder i de øvrige afgiftslove.

Til nr. 31

De nuværende regler kan i ganske særlige tilfælde medføre, at en virksomhed fortaber mulighederne for tilskud, fordi den f.eks. ved energibesparelser bringer sig ned under den såkaldte 3 pct.'s grænse.

Regeringen foreslår derfor, at der gives tilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i virksomheder, der opfylder den del af betingelserne, der vedrører energisyn mv., uanset at virksomheden ikke opfylder betingelsen om, at CO₂-afgiften skal udgøre over 3 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag. Det er dog en forudsætning, at 3 pct.-reglen er opfyldt i de første 12 måneder af tilsagnsperioden.

Ændringsforslaget vil imidlertid ikke kun komme virksomheder, der sparer på energien, til gode. Virksomheder, der af andre grunde ikke længere opfylder 3 pct.-kravet, f.eks. fordi investeringsomfanget har været faldende, vil også blive stillet bedre.

Den foreslåede ændring skal også ses i lyset af, at hele regelsættet omkring særlig refusion af CO₂-afgift og residualafgiftstilskud m.v. til energiintensive virksomheder bliver taget op til vurdering senest i folketingssamlingen 1995-96, jf. de oprindelige lovbetænkninger fra tilskudslovens vedtagelse om, at ordningen med energisyn m.v. ville blive taget op til vurdering efter 3 år.

I denne vurdering vil blandt andet indgå de overvejelser om indretning af særlige afgiftslempelsesregler for energiintensive virksomheder, der er anført i midtvejsrapporten fra embedsmandsudvalget om grønne afgifter og erhvervene og høringssvarene hertil.

Efter de gældende regler opnår virksomhederne efter gennemførelse af energisyn en tilsagnsperiode på 3 år, inden for hvilken de kan få tilskud, hvis de opfylder 3 pct.'s betingelsen og betingelserne i synet. Efter ændringsforslaget skal de nu alene have opfyldt 3 pct.'s betingelsen i det første år af tilsagnsperioden.

I de tilfælde, hvor 3 pct.'s betingelsen ikke er opfyldt senere, vil der ikke kunne ydes mere i tilskud og særlig refusion i alt for den pågældende opgørelsesperiode end det samlede beløb i tilskud og refusion for de nærmest forud-

gående 12 måneder, hvor virksomheden opfyldte 3 pct.'s betingelsen.

Ændringsforslaget vil medføre et vist provenutab. I de oprindelige provenubemærkninger blev der til forslaget om at skærpe reglerne for opdelinger m.v. ikke anført nogen provenuvirkning, idet der da i de forskellige overslag over provenuet af CO₂-afgiften ikke var sket en reduktion på grund af realisering af mulighederne for opdelinger. Provenuvirkningerne af forslaget var derfor anført som, at forslaget sikrede, at de hidtil forudsatte provenuvirkninger af CO₂-afgiften kunne fastholdes.

Med de nye foreslåede regler vil de hidtil forudsatte provenuvirkninger af CO₂-afgiften ikke kunne fastholdes.

Med ændringsforslaget vil de virksomheder, der i 1993 var over 3 pct.-grænsen på grund af en atypisk organisation af virksomheden, fortsat kunne få tilskud, selv om de ikke længere vil kunne organisere sig atypisk.

Ligeledes vil de virksomheder, der kom eller kommer over 3 pct.-grænsen en gang som følge af unormalt store investeringer, også fremover få tilskud, selv om de ikke fremover opfylder 3 pct.'s betingelsen.

Det er vanskeligt at skønne over provenuvirkningen, idet der ikke foreligger nærmere oplysninger om, hvor mange virksomheder der i 1993 var over 3 pct.-grænsen enten på grund af atypisk organisation eller på grund af store investeringer m.v.

Med betydelig usikkerhed skønnes det, at nettoprovenuvirkningen er i størrelsesordenen et tab på ca. 25 mio. kr.

Brutto er der tale om større bevægelser. Med meget betydelig usikkerhed skønnes det, at udgiftsoverslaget for residualafgiftstilskuddet må opjusteres med i størrelsesorden ca. 50 mio. kr., men de beløb, der gives i særlig refusion, vil falde med ca. 25 mio. kr.

Til nr. 32 og 33

Ændringsforslagene skal ses på baggrund af, at det ud fra administrative/økonomiske hensyn har vist sig mest praktisk at udbetale tilskuddet på en anden måde end oprindeligt forudsat. De nærmere regler fastsættes i Energiministeriets bekendtgørelse om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder.

Til nr. 34

De foreslåede nye stk. 3-6 til toldlovens § 71 er identiske med de i merværdiafgiftslovsforslagets § 80, stk. 2-5, foreslåede regler, ved hvilke der fastsættes frister for og regler om indbringelse af klager, herunder også for domstolene. Ved de nye bestemmelser i § 71, stk. 3-6, gives der ikke blot regler for klager over afgørelser efter toldloven eller de i medfør af denne udstedte forskrifter. Bestemmelserne dækker også klageadgangen i forbindelse med klager over told- og skattemyndighedernes afgørelser i medfør af såvel EF's toldkodeks (Rådets forordning nr. 2913/92 af 12. oktober 1992, EF-tidende 1992, L 302) som andre EF-retsakter inden for toldlovgivningens område, jf. herved toldlovens § 2.

Derimod skal merværdiafgiftslovsforslagets § 80, stk. 1, der fastsætter regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med påklage af told- og skattemyndighedernes afgørelser, ikke finde anvendelse ved påklage af afgørelser efter toldlovgivningen. Dette skyldes, at toldkodeksens art. 244 har fastsat direkte anvendelige regler herom. Ifølge art. 244 har indgivelse af en klage ikke opsættende virkning for gennemførelsen af den anfægtede afgørelse. Dog kan myndighederne helt eller delvis udsætte gennemførelsen af afgørelsen, hvis de har begrundet formodning om, at den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med toldforskrifterne, eller hvis der må frygtes uoprettelig skade for den pågældende. En sådan udsættelse forudsætter som hovedregel, at der skal stilles sikkerhed for det omtvistede toldbeløb.

Til nr. 35-38

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, men at den får virkning fra den 1. juli 1994, hvor den ny merværdiafgiftslov er foreslået sat i kraft. Dog foreslås det, at henholdsvis skatteministeren og energiministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for ændringerne af refusionsordningen og tilskudsordningen vedrørende CO₂-afgift. Refusions- og tilskudsordningerne har tidligere været notificeret over for og godkendt af Europa-Kommissionen. De foreslåede justeringer vil derfor ligeledes blive notificeret for Europa-Kommissionen efter

reglerne i Traktatens art. 92-94 om statsstøtte. Det forudsættes, at justeringerne sættes i kraft umiddelbart efter Europa-Kommissionens godkendelse, dog således, at ændringerne i CO₂-afgiftsloven får virkning fra den 1. juli 1994.

For at forhindre spekulation i ordningerne foreslås det dog, at for virksomheder, der søger om tilsagn om tilskud i perioden fra lovens generelle ikrafttræden og indtil den 1. juli 1994, får de nye regler virkning fra tilsagnsperiodens begyndelse. Tilsagnsperiodens begyndelse svarer til ansøgningstidspunktet. Bestemmelsen forventes kun at finde anvendelse for ganske få virksomheder frem til den 1. juli 1994. Endvidere foreslås det, at den foreslåede lempeligere adgang til tilskud for energitunge virksomheder ikke skal finde anvendelse for virksomheder, hvis tilsagnsperiode starter i perioden fra den 20. april 1994 og indtil lovens generelle ikrafttræden. Herved undgås det, at

virksomheder kan sikre sig tilskud i en hel tilsagnsperiode ved f.eks. at foretage en unaturlig opdeling af virksomheden i tiden, inden loven får virkning.

Til nr. 39

Ændringsforslaget drejer sig om overgangsregler i forbindelse med de nye regler i CO₂-afgiftsloven. Efter ændringsforslaget skal virksomhederne som følge af de nye regler i CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 4, (10 pct.-reglen), § 9, stk. 5, 4. pkt., (eksportrestititioner og produktionstilskud), § 9, stk. 7, (indkøb af varer til fremstilling af el til eget brug) samt § 9 a (virksomhedsopdelinger), foretage to selvstændige opgørelser for henholdsvis perioden indtil og perioden efter den 1. juli 1994. For virksomheder, hvis tilsagnsperiode starter før den 20. april 1994, vil de regler, der var gældende indtil lovens ikrafttrædelse, dog fortsat finde anvendelse i resten af tilsagnsperioden.

Anne-Marie Meldgaard (S) Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Pia Gjellerup (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Sonja Albrink (CD) Bjarne Ørum (RV)

Ole M. Nielsen (KRF) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Flemming Hansen (KF)

Peter Brixtofte (V) nfmd. Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP)

Jens Thoft (SF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf samt ministerens kommentar til nogle henvendelser

Spørgsmål 1:

I lovforslagets bemærkninger er provenuvirkningen af minimumsbestemmelsen i § 9, stk. 4, om, at promsgrundlaget ved opgørelse af refusion af CO₂-afgifterne mindst skal udgøre 10 pct. af virksomhedernes salg m.v. anslået til i alt 25 mio. kr., 20 mio. kr. efter CO₂-loven og 5 mio. kr. efter lov om tilskud til dækning af CO₂-afgift i visse virksomheder.

- a) Der ønskes en detaljeret redegørelse for provenuets sammensætning.
- b) Hvilke virksomheder (store og små) og hvilke brancher rammes og med hvor meget?
- c) Hvor meget skyldtes, at virksomheder med store investeringer ikke længere kan få CO₂-afgifter retur, og hvor meget ekstra skal de 40.000 energiforbrugende virksomheder, der har negativ promsgrundlag, betale?

Svar:

Den særlige refusion af CO₂-afgiften og residualafgiftstilskuddet gives til virksomheder, hvor CO₂-afgiftsbelastningen efter almindelig godtgørelse udgør over en vis del af virksomhedens såkaldte promsgrundlag. Promsgrundlaget opgøres som det samlede momspligtige salg inkl. eksport fratrukket det momspligtige køb inkl. import. Hertil kommer i visse tilfælde nogle korrektioner. Promsgrundlaget er et summarisk udtryk for virksomhedens værditilvækst og dermed dens størrelse. Opgjort for kortere tidsperioder kan promsgrundlaget og virksomhedens størrelse dog afvige markant fra hinanden, mens promsgrundlaget set i gennemsnit over nogle år normalt vil give et retvisende udtryk for størrelsen af virksomheden, på samme måde som promsgrundlaget vil være retvisende for alle de virksomheder, der har en jævn udvikling i køb, salg og investeringer.

Promsgrundlaget, den særlige refusion og residualafgiftstilskuddet opgøres for 12 måneder ad gangen.

Hovedparten af de beløb, der gives i særlig refusion og residualafgiftstilskud, gives til

virksomheder, der bruger meget energi, og som både på kort sigt og mere lang sigt overholder betingelsen om, at CO₂-afgiften udgør en betydelig del af promsgrundlaget. Disse egentlig energiintensive virksomheder berøres ikke i nævneværdigt omfang af 10 pct.-forslaget.

Der er imidlertid også en række virksomheder, der fra tid til anden vil opnå særlig refusion, fordi virksomhedens promsgrundlag midlertidigt er meget begrænset i forhold til den mere varige størrelse. Disse virksomheder er ikke specielt energiintensive.

Promsgrundlaget kan imidlertid blive meget begrænset af to grunde. Enten er salget midlertidigt meget beskedent, eller også er købet midlertidigt uforholdsmæssigt stort. Sådanne virksomheder vil have et lille eventuelt negativt promsgrundlag, hvorefter der vil blive givet 90 pct. i særlig refusion og mulighed for yderligere at få resten bortset fra de første 10.000 kr. retur, hvis virksomheden har fået gennemført et energisyn.

Den første type virksomheder med et unormalt lavt salg vil bl.a. være virksomheder, der nyetablerer sig, især hvis etableringen sker i den sidste del af året. Nyetablerede virksomheder vil normalt skulle foretage indkøb af råvarer, investeringsgoder m.v., før der kan ske en produktion og siden et salg. Der vil også være en række virksomheder, hvor salget foregår med større mellemrum i større partier. I det vegetabiliske landbrug kan der være tilfælde, hvor årets høst først sælges efter nytår, mens forrige års høst er solgt før nytår i forrige år. Tilsvarende forhold kan gøre sig gældende i andre erhverv. Da salget er meget lille, evt. nul, vil den foreslåede regel om, at 10 pct. af salget skal indgå ved beregning af CO₂-afgiften, ikke få virkning i disse tilfælde.

Den foreslåede 10 pct.-regel vil hovedsagelig få virkning i de tilfælde, hvor det beskedne promsgrundlag skyldes uforholdsmæssigt store investeringer i et enkelt år. Den foreslåede 10 pct.-regel vil i praksis udelukke de meget lidt energiforbrugende virksomheder fra at få særlig refusion, men en række lettere energiin-

tensive virksomheder vil fortsat - også efter den foreslåede regel - få særlig refusion, dog i mindre udstrækning end nu. I langt de fleste brancher udgør værditilvæksten langt over 10 pct. af salget. De egentligt energiintensive virksomheder berøres som nævnt ikke.

Overslaget over provenuvirkningerne tager udgangspunkt i, at den foreslåede 10 pct.-regel hovedsagelig vil få virkning i de tilfælde, hvor promsgrundlaget midlertidigt er nedbragt på grund af store investeringer.

Det skal understreges, at 1993 er det første år, hvor virksomhederne har skullet beregne promsgrundlag og betale CO₂-afgift. Der foreligger endnu ikke detaljerede regnskabsmæssige oplysninger om den faktiske fordeling af CO₂-afgiftsbyrden på de enkelte erhverv, fordelingen af den særlige refusion og residualafgiftstilskud og de faktorer, der har udløst den særlige refusion.

Provenuoverslaget på de 25 mio. kr. bygger således i vid udstrækning på de overslag over den særlige refusions fordeling på erhverv, der blev foretaget i forbindelse med CO₂-afgiftslovens vedtagelse. Disse oplysninger kan dog i visse tilfælde suppleres med oplysninger afgivet i forbindelse med ansøgning om at få energiattest fra de virksomheder, der har fundet, at de evt. ville komme i betragtning til residualafgiftstilskud. Disse sidstnævnte oplysninger tyder på, at et væsentligt større beløb end oprindeligt skønnet vil blive givet i særlig refusion. På den anden side synes de oprindelige overslag dog bedre i overensstemmelse med de foreløbige faktiske regnskabsoplysninger om det samlede omfang af den særlige refusion.

I det oprindelige overslag over provenuvirkningerne af den særlige refusion og residualafgiftstilskuddet til de energiintensive virksomheder blev provenutabet opgjort ved - underbranche for underbranche - at skønne over, hvor stor en del af afgiftsbelastningen der lå ud over 1, 2 og 3 pct. af værditilvæksten. Udgifterne beregnet herved svarede til refusionen til de egentligt energiintensive virksomheder. Herudover blev der foretaget skøn over udgifterne til refusion til virksomheder, der ikke var specielt energiintensive, men som midlertidigt havde et begrænset promsgrundlag.

Udgifterne herved blev anslået til henved 20 mio. kr. for de tjenesteydende erhverv, handel og service samt bygge og anlæg, ca. 10 mio. kr.

for fremstillingserhverv og ca. 5-10 mio. kr. for landbruget. Altså i alt ca. 35 mio. kr.

Ved overslaget blev der taget hensyn til, at det er lettere for små virksomheder i enkelte år at få negativt promsgrundlag end for større virksomheder. En vognmand med 1 lastbil vil hvert femte år få negativt grundlag, når der købes en ny lastbil og den gamle sælges, mens en vognmand med fem lastbiler mere sandsynligt vil købe jævnt i stedet for at skifte hele flåden ud på én gang. Da 10 pct.-forslaget hovedsageligt vedrører den del af de ca. 35 mio. kr., der skyldes et lille momsgrundlag på grund af ekstraordinært store indkøb, og ikke de virksomheder, der er under etablering, og at 10 pct.-reglen ikke vil afskære alle førstnævnte virksomheder fra at få særlig refusion, men begrænse refusionen, blev provenuvirkningen ved fremsættelsen af forslaget skønnet til 25 mio. kr.

Ved dette overslag blev der gjort særlige overvejelser om raffinaderierne, der er det blandt de mere energiforbrugende erhverv, der har den mindste værditilvækst i forhold til salgets størrelse.

Raffinaderierne er fritaget for afgift på egen fremstillet olie og gas, der anvendes i raffinaderiet. Raffinaderidriften belastes dog med ca. 13 mio. kr. i CO₂-afgift vedrørende elforbrug (ca. 250 mio. kWh) ifølge de statistiske opgørelser.

Ses der bort fra investeringer, udgør værditilvæksten efter de statistiske oplysninger typisk godt 10 pct. af salget i de enkelte år og CO₂-afgiftsbelastningen godt 1 pct. af værditilvæksten.

Raffinaderierne investeringer reducerer i normale år promsgrundlagets andel af omsætningen fra godt 10 pct. til henved 10 pct. Med større mellemrum foretager raffinaderierne dog meget omfattende investeringer. Kun i disse år vil raffinaderierne få hele CO₂-afgiften refunderet fratrukket 10.000 kr. efter de gældende regler.

Uden ekstraordinære investeringer er 10 pct.-reglen således ikke afgørende for raffinaderierne.

Aktuelt foretages der store investeringer i visse af raffinaderierne, og to af de tre store har fået gennemført energisyn. Det blev imidlertid vurderet, at det aktuelt høje investeringsniveau ikke ville være permanent. I provenuoversla-

get på 25 mio. kr. er der derfor alene inkluderet en gennemsnitlig belastning af raffinaderierne set over nogle år som følge af 10 pct.-reglen.

Denne gennemsnitlige belastning indgår bl.a. i de 5 mio. kr. af de 25 mio. kr., der vedrører residualafgiftstilskuddet under Energiministeriet.

Med hensyn til fordelingen af de 25 mio. kr. på store og små virksomheder kan de ca. 10 mill. kr. henregnes til virksomheder med en CO₂-afgiftsbelastning, der overstiger 10.000 kr., og som potentielt i et givet år ville kunne få residualafgiftstilskud, mens de 15 mio. kr. kan henregnes til virksomhed med under og i langt de fleste tilfælde en del under 10.000 kr. i CO₂-afgiftsbelastning.

De 25 mio. kr. vil ud fra budgetteringsmetoden kunne henregnes med 5-10 mio. kr. for landbrug, henved 10 mio. kr. for fremstillings erhverv og ca. 10 mio. kr. vedrørende de erhverv, der fremstiller tjenesteydelser.

Spørgsmål 2:

Hvad er provenuvirkningen af, at eksportrestitutioner og produktionstilskud i modsætning til i dag skal medregnes til salgsværdien, når promsgrundlaget gøres op (§ 9, stk. 5), og hvordan fordeler provenuet sig på virksomhedstyper og brancher? Er det ikke i strid med principperne i momsloven?

Svar:

Efter momsreglerne skal der normalt beregnes moms af hele salgsværdien inkl. eventuelle punktafgifter og tilsvarende inkl. varetilknyttede subsidier.

Af en vare, der sælges til 100 kr. uden afgift, og som er pålagt en punktafgift på 60 kr., skal der beregnes moms af i alt 160 kr.

Af en vare, der sælges for 70 kr., men hvor sælgeren får et udbytte på 100 kr. inkl. et varetilknyttet subsidium på 30 kr., skal der beregnes moms af de 70 kr.

Promsgrundlaget anvendes i CO₂-afgiftsloven som et summarisk udtryk for virksomhedens størrelse. Uden korrektioner ville punktafgiftsbetalende virksomheder med forholdsvis få ansatte og lidt kapital få et uforholdsmæssigt stort promsgrundlag, hvis man ikke udelukkede punktafgifter fra salget. Der er derfor i den oprindelige CO₂-afgiftslov en be-

stemmelse om, at salget skal renses for punktafgifter.

Det foreslås nu symmetrisk hermed, at salget også skal renses for visse varetilknyttede subsidier.

Forslaget kunne have større virkninger for visse forædlingsvirksomheder inden for landbruget, men under de nuværende regler om virksomhedsenheden i CO₂-afgiftsloven har reglen dog kun meget begrænset virkning.

De fleste større eksportvirksomheder, herunder virksomheder, der forædler landbrugsvarer, er momsmæssigt delt op i en eksportdivision og en modervirksomhed. Varer, der skal eksporteres, sælges fra modervirksomheden til eksportdivisionen med 25 pct. moms. Modervirksomheden skal indbetale momsen med i gennemsnit 85 dages forsinkelse.

Eksportdivisionen får afløftning af indkøbsmomsen som alle andre virksomheder, men betaler ikke moms af eksporten. Eksportdivisionen skal altså have moms tilbage fra staten. I dette tilfælde kan virksomheden komme på fremskyndet tilbagebetaling, der i praksis betyder, at virksomheden får refunderet købsmomsen uden forsinkelse. Gennem eksportmomsopdelingen af virksomheden opnår virksomheden ved en rente på 7 pct. en rentefordel på godt 4.000 kr. for hver million kr. i eksport.

Eksportrestitutioner udbetales til den, der står for eksporten, altså eksportdivisionen. Eksportdivisionen køber således til 100 kr. og sælger til 70 kr. og får desuden udbetalt eksportrestitutionen på 30 kr. Eksportdivisionen får altså efter de nuværende regler et negativt promsgrundlag, men det kan den ikke bruge til noget, da energiforbruget er i den modsudsatte modervirksomhed.

Hvis virksomheden efter de nuværende regler skal udnytte det negative promsgrundlag fra eksportrestitutionerne, må den altså slå moder- og eksportdivisionen sammen, men hermed mister den jo en stor del af eksportmomsfordelen.

I de fleste praktiske tilfælde er tabet af eksportfordelen væsentlig større end den mulige fordel ved at opnå mindre CO₂-afgift.

Der er dog enkelte virksomheder, hvor besparelsen i CO₂-afgift er større end eksportmomsfordelen, men beløbsmæssigt er der neto tale om forholdsvis begrænsede beløb.

Forslaget om også at rense promsgrundlaget for f.eks. eksportrestitutionerne skal især ses i lyset af, at man i CO₂-afgiftsloven nu som udgangspunkt vil slå momsenheder med samme ejer sammen, når den særlige refusion skal beregnes, mens virksomheden stadig kan være opdelt efter momsloven. Gennemføres alene dette forslag, vil forædlingsvirksomhederne kunne fastholde eksportmomsfordelen samtidig med, at man som noget i praksis nyt ville kunne udnytte eksportrestitutionerne til at nedbringe CO₂-afgiftsbelastningen.

Forslaget giver således ikke nogen større provenugevinst, men forhindrer et ganske betydeligt utilsligt provenutab.

Spørgsmål 3:

Hvad er provenuvirkningen af, at opdeling af virksomheder på f.eks. flere momsnumre begrænses væsentligt (§ 9 a, stk. 1), og hvordan fordeler provenuet sig på virksomhedstyper og brancher?

Svar:

De oprindelige provenuoverslag og de senere provenuoverslag er foretaget under den forudsætning, at virksomhedernes organisation på forskellige momsenheder ikke blev ændret kunstigt med henblik på at spare CO₂-afgift. Forslaget om en ejer - en virksomhedsenhed vil således ikke give nogen provenugevinst ud over det allerede forudsatte.

Der er ikke noget samlet overblik over, hvor mange kunstige opdelinger - som lovforslaget vil afskære - der har været foretaget i 1993. Det er dog indtrykket, at mulighederne kun i et begrænset omfang har været udnyttet i forhold til de potentielle med uændrede regler.

Endelig bør man være opmærksom på, at forslaget om en anden virksomhedsenhed i CO₂-afgiftsloven ved beregning af særlig refusion end momsenheden også i visse tilfælde vil kunne medføre et provenutab for staten. Dette vil være tilfældet, når en meget energiintensiv virksomhed, der har »udnyttet fradrag«, fremover skal opgøre den særlige refusion sammen med andre mindre energiintensive virksomheder, der har samme ejer.

Samlet er provenuvirkningen således som anført i lovbetænkningerne. Herudover sikrer lovforslaget, at forudsætningerne for de oprindelige provenuoverslag af CO₂-afgiften ikke

undergraves ved kunstige opdelinger fremover.

Spørgsmål 8:

Bestrider ministeren de beregninger over tab, som fremgår af de henvendelser, der er modtaget vedrørende forslagens § 15 fra en række organisationer, herunder Landbrugsrådet, Kalk- og Teglværksforeningen, Hede Nielsen m.fl. (bilagene 1, 5, 6 og 7)? I bekræftende fald bedes det henvendelse for henvendelse påvist, hvori eventuelle fejl eller usikkerheder ved beregningerne består.

Svar:

Jeg henviser til bemærkningerne til bilag 1, 5, 6 og 7.

Spørgsmål 10:

Vil et selskab med følgende struktur blive berørt af lovforslagets begrænsede muligheder for opdeling på momsnumre, (jf. § 15 i lovforslaget)? Hvis ja, hvordan? Vil der være mulighed for at komme under dispensationsreglen?

Der er tale om et grovvarerelskab. Selskabet er opdelt i 2 SE-numre:

- 1) Handelsselskab
- 2) Produktionselskab

Produktionselskabet laver færdige foderstofblandinger til handelsselskabet.

Produktionselskabet har selvstændig ledelse.

Produktionselskabet består af flere produktionssteder.

For alle produktionssteder er der gennemført energisyn.

Produktionsstederne er i selvstændige bygninger, og de har egen ledelse og mandskab. Der finder intet salg sted fra produktionselskabet, alt salg sker fra handelsselskabet.

Dersom både produktion og handel skal være på samme SE-nummer, vil det virke konkurrenceforvridende, idet konkurrenceevnen vil blive væsentligt forringet i forhold til produktionsvirksomheder, som kun fremstiller foderstofblandinger.

Svar:

Det fremgår umiddelbart, at produktionselskabet opfylder betingelserne i § 9 a, stk. 2, nr. 1, 3 og 4 (lovforslagets § 15). Da produktionen foregår i selvstændige bygninger, vil også nr. 2

Bilag til bet. o. lovf. vedr. forskellige afgiftslove m.v.

være opfyldt. Derimod er nr. 5 ikke opfyldt, fordi produktionsselskabet afsætter hele produktionen til handelsselskabet.

Det fremgår af spørgsmålet, at produktionen af foderstofblandinger vil kunne foregå i en selvstændig virksomhed. På den baggrund er det min vurdering, at produktionen vil kunne foregå uafhængigt af handelsselskabet, og at produktionsselskabet derfor vil kunne få dispensation fra bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 5.

Med denne dispensation vil produktionsselskabet fortsat kunne opføre CO₂-afgift og refusion uafhængigt af handelsselskabet.

Hede Nielsen A/S har i en henvendelse til udvalget anført, at de foreslåede ændringer af CO₂-loven vil medføre en omkostningsforøgelse på 3,5 mio. kr., såfremt virksomheden ikke opnår dispensation.

Hertil bemærkes: Hede Nielsen A/S har over for Skatteministeriet oplyst, at selve produktionen foregår på anlæg, der er geografisk adskilte fra virksomhedens øvrige enheder. Produktionsenhederne har en selvstændig daglig ledelse, og mindst 90 pct. af de beskæftigede bliver aflønnet i de pågældende enheder.

På den baggrund vil bestemmelserne i den foreslåede affattelse af CO₂-lovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 være opfyldt for produktionsenhederne.

På grundlag af de foreliggende oplysninger er det min vurdering, at produktionen vil kunne foregå uafhængigt af virksomhedens øvrige aktiviteter, og at produktionsenhederne derfor vil kunne få dispensation fra bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 5.

Denne vurdering underbygges også af selskabets oplysning om, at der i udlandet findes produktionsanlæg, der er ejet af flere selvstændige salgsselskaber i forening.

Kalk- og Teglværksforeningen har i en henvendelse til Skatteudvalget fremført, at teglværkerne er i en særlig situation, idet de ofte ligger tæt ved 3 pct.-grænsen. Foreningen frygter, at begrænsningerne i mulighederne for opdeling rammer teglværker, der i dag kan få residualafgiftstilskud. Foreningen anbefaler, at 3 pct.-kravet ophæves, sekundært at reglen ophæves for teglværkerne. Endelig finder foreningen, at lovforslaget bør udarbejdes således, at virksomheder, der allerede har tilsagn om at slippe for CO₂-afgiften, ikke omfattes af lovforslaget i tilsagnsperioden.

Hertil bemærkes: Det er ikke hensigten med lovforslaget at foretage grundlæggende ændringer i CO₂-afgiften, herunder at udvide de særlige regler for gartnerier til andre brancher.

For virksomheder, som har tilsagn fra Energistyrelsen, er jeg indstillet på at foreslå en overgangsordning. Ud over at friholde disse virksomheder for stramningerne i tilsagnsperioden vil forslaget give tilsagnsvirksomheder fordele i form af, at afgiften hurtigere godtgøres. Samtidig får de sikkerhed for, at tilskuddet kan oppebæres i hele tilsagnsperioden, blot det første år opfylder 3 pct.-betingelsen.

Regelsættet omkring særlig refusion og residualafgiftstilskud m.v. til energiintensive virksomheder vil senest blive taget op til vurdering i folketingsåret 1995-96, jf. de oprindelige bemærkninger til tilskudsloven om, at ordningen med energisyn m.v. ville blive taget op til vurdering efter 3 år.

I øvrigt henviser jeg til mit svar på spørgsmål 4 - bilag 3.

Ad L 125, bilag 5, bilag 9 og bilag 14

Landbrugsraadet har i en henvendelse til udvalget af 26. januar 1994 L 125 bilag 5 fremsendt kopi af brev til mig af 24. januar 1994. Rådet gør i brevet opmærksom på, at ændringsforslaget vedrørende CO₂-afgiften efter rådets opgørelse vil medføre ekstraudgifter på op til 45 mio. kr. årligt for landbrugets virksomheder.

Heraf skulle 15-20 mio. kr. vedrøre mejerierne, 15-17 mio. kr. grovvaresektoren og resten øvrige uspecificerede brancher under Landbrugsraadet.

Landbrugsraadet anfører specielt, at forslagets medregning af restitutioner m.v. i opgørelse af salget er et brud med de hidtidige principper for disse midlers status i moms- og promsregnskabet.

Forslaget om, at promsgrundlaget mindst skal udgøre 10 pct. af salget, er efter rådets opfattelse ikke velbegrundet.

Forslaget om opdelinger vil give mange virksomheder økonomiske og administrative problemer.

Som bilag er vedhæftet en beregning for mejeribrug som helhed, hvoraf det fremgår, at mejeribrug får en ekstraregning på 15-20 mio. kr., samt en beregning for et mellemstort

mejeri, der viser en ekstraregning på ca. 700.000 kr.

Under foretræde for udvalget den 2. februar 1994 har Landbrugsraadet afleveret en notits L 125 bilag 9 med et regneeksempel.

Endelig har Landbrugsraadet ved en henvendelse af 2. februar 1994 redegjort for beregningsforudsætningerne for skøn over merbetaling.

Hertil bemærkes:

1. Landbrugsraadets bemærkninger giver ikke anledning til at ændre på de afgivne provenubemærkninger.

Med hensyn til mejeribruget bemærkes, at det anførte om, at dette skulle belastes med ekstra 15-20 mio. kr., ikke er blevet dokumenteret af Landbrugsraadet. Skatteministeriet finder ud fra en statistisk/økonomisk vurdering ikke, at mejeribruget vil blive belastet nævneværdigt ved forslaget.

Mejeribruget belastes alt i alt med 25-30 mio. kr. med den eksisterende CO₂-afgift før eventuel særlig refusion. Mejeribruget som helhed er dog ikke særligt energiintensivt og vil under normale omstændigheder ikke være berettiget til særlig refusion eller residualafgiftstilskud.

Mejeribruget eksporterer imidlertid en stor del af produktionen til udlandet. For en del af eksporten er der fastsat eksportrestitutioner eller tilskud. Eksportrestitutionerne indregnes ikke i den del af salgsprovenuet, hvoraf der beregnes moms, herunder 0-sats-moms, ved eksport, og indgår efter de gældende regler ikke i salget ved opgørelse af promsgrundlaget.

Ved en umiddelbar betragtning af momsstatistikken for mejeribrug som helhed, hvor provenuet af tilskuddet ikke medtages under salget, vil promsgrundlaget derfor synes meget begrænset. Ved en umiddelbar betragtning kan det således synes, som om forslaget vil medføre en væsentlig mindre særlig refusion.

Mejeribruget er imidlertid som andre eksportvirksomheder momsmæssigt organiseret i en hjemmemarkedsdivision og en eksportdivision. Hjemmemarkedsdivisionens promsgrundlag vil bestå af salget til eksportdivisionen fratrukket indkøb af mælk m.v. fra landmænd. Hjemmemarkedsdivisionens promsgrundlag vil for næsten alle mejerier være så stort, at der ikke kan gives særlig refusion.

Energiforbruget finder sted i hjemmemarkedsdivisionen.

Eksportdivisionens promsgrundlag er efter de gældende regler salget eksklusivt provenu fra eksportrestitutioner fratrukket købet fra hjemmemarkedsdivisionen. Eksportdivisionens promsgrundlag er ofte meget negativt svarende til restitutionen.

Efter de gældende regler kan mejerierne slå eksport- og hjemmemarkedsdivisionen sammen, hvorved det vil være muligt at opnå refusion af en stor del af CO₂-afgiften.

Dette kan imidlertid i langt de færreste tilfælde betale sig. Mejeriet vil i så fald miste en stor del af eksportmomsordningens fordel. De mistede fordele i eksportmoms vil normalt være væsentlig større end den sparede CO₂-afgift.

I praksis rammes mejeribruget således ikke generelt af forslaget om, at restitutioner skal tillægges salget.

Skatteministeriet har over for repræsentanter fra Landbrugsraadet redegjort for denne opfattelse og har ikke fået informationer, der giver basis for at revurdere opfattelsen.

Der er dog enkelte virksomheder inden for mejeribruget, der er energiintensive, og hvor de sparede CO₂-afgifter ved at bruge det negative promsgrundlag fra eksportdivisionen kan overstige tabet af eksportmomsfordelen (fremstilling af tømælk). Det er sandsynligvis til denne virksomhed, at den specificerede beregning på side 2 i bilag 1 refererer.

Efter beregningen mister virksomheden en CO₂-refusion på 650-700.000 kr. Dette beløb bør dog korrigeres for muligheden for en større eksportmomsfordel, som virksomheden igen vil have mulighed for at opnå. Virksomheden, hvor eksport- og hjemmemarkedsdivisionen i øjeblikket tilsyneladende er slået sammen, vil nemlig igen kunne foretage en momsmæssig opsplitning med henblik på at få en bedre udnyttelse af eksportmomsordningen, ligesom det var tilfældet før 1. januar 1993, og hermed få en større eksportmomsfordel.

Man kan ikke umiddelbart ud af eksemplet se, hvor stor en del af Feogatilskuddet der er restitutioner, og hvor stor en del der er produktionsstøtte.

I alle tilfælde er der ingen baggrund for at ændre vurderingen af, at medregning af restitutionerne i salget ikke har nævneværdige provenuvirkninger for mejeribruget.

Ved det af mig til anden behandling stillede ændringsforslag vil den omhandlede virksomhed i øvrigt i praksis blive fredet for virkningen af nye regler for opgørelse af promsgrundlaget i tilsagnsperioden for energisyn, uanset om virksomheden efterfølgende opfylder 3 pct.-reglen.

2. Med hensyn til grovvarebranchen synes Landbrugsraadets skøn at bygge på en misforståelse af, hvor restriktivt ændringsforslagets regler om opdeling vil blive administreret. Efter det til Skatteministeriet oplyste vil DLG produktion fortsat kunne beregne promsgrundlaget for sig uden hensyntagen til promsgrundlaget i DLG eksport etc., idet produktionsenheden er oplyst at have egen ledelse, ligge geografisk adskilt, har eget momsnummer etc. og i øvrigt efter det til mig oplyste sandsynligvis vil kunne få dispensation fra reglen om, at virksomheden mindst skal sælge 50 pct. til andre, jf. den foreslåede § 9 a, stk. 5, i CO₂-afgiftsloven. Skatteministeriet har ikke grund til at formode, at andre grovvareselskaber skal være lokaliseret eller organiseret meget anderledes end DLG.

Skatteministeriet har altså ikke modtaget nye oplysninger, der giver anledning til at tro, at foderstoffremstilling i særligt omfang skulle blive belastet af de ændrede regler.

3. Samlet må Skatteministeriet således afvise den opfattelse, at virksomheder med tilknytning til Landbrugsraadet vil blive belastet med henved 45 mio. kr. som følge af forslaget. Opfattelsen bygger sandsynligvis på visse misforståelser om, hvorledes mejeribrugets momsmæssigt er organiseret, og på en frygt for en meget restriktiv praksis med hensyn til muligheden for opdeling.

4. Med hensyn til forslaget om, at restitutionerne skal med i promsgrundlaget, bemærkes, at promsgrundlaget er et summarisk udtryk for virksomhedens størrelse målt ved forskel mellem salg og køb.

Gennemføres forslaget, vil promsgrundlaget i videre udstrækning end i dag give et retvisende billede af virksomhedernes størrelse.

Ud over at promsgrundlaget bliver mere retvisende, skal forslaget om eksportrestitutioner også ses som et værn mod et betydeligt proveutab. Hvis man isoleret vedtager forslaget om opgørelse af promsgrundlaget for hele virksomheden med samme ejer uden reglen om eksportrestitutioner, vil f.eks. mejerierne både kunne opretholde den nuværende store eksportmomsfordel efter momslovens regler og som noget nyt kunne udnytte det negative promsgrundlag fra eksportdivisionerne (på grund af restitutioner) til at få en stor del af CO₂-afgiften i refusion. Dette ville være urimeligt, jf. at mejerierne generelt ikke er energitunge.

5. Med hensyn til regneeksemplet udleveret under foretrædet den 2. februar 1994, L 125, bilag 9, synes der at have indsneget sig visse regnefejl.

På baggrund af taloplysningerne på bilagets første side vil den korrekt beregnede stigning i afgiftsbelastningen udgøre 925.000 kr. og ikke som antydnet på denne første side 1.170.000 kr. eller som anført på side 3 1.528.000 kr. Der vedlægges bilag med en korrekt beregning ud fra de givne grundoplysninger.

Det er rigtigt som anført, at hvis virksomheden fortsat vil kunne holde sig over 3 pct.-grænsen, vil alene sammensætningen mellem særlig refusion og residualafgiftstilskud ændre sig og ikke summen som følge af forslaget.

6. Det er vanskeligt at skønne, i hvilket omfang forslaget får virkning for tørrecentraler, da dette blandt andet som anført vil afhænge af, om virksomhederne vil holde sig over de 3 pct. I øvrigt er virkningen usikker i lyset af, at produktionsstøtte muligvis vil blive nedsat som led i EU's landbrugsreform.

Også for tørrecentraler gælder det, at disse, i det omfang de engang har været over 3 pct.-grænsen, fortsat vil kunne få hele afgiften retur, hvis de opfylder energisynsreglen, jf. det bebudede ændringsforslag til andenbehandlingen.

Regneeksempel over CO₂-afgiftsgodtgørelse, refusion og tilskud til virksomhed, hvor salget vil skulle korrigeres med produktionsstøtte efter forslaget, jf. L 125, bilag 9.

1.000 kr.	Nuværende regler		Forslag	
		Refusion m.v.		Refusion m.v.
1. Momsbelastet salg	55.000		55.000	
2. Korrektion (støtte).....	0		45.000	
3. Salg og støtte (1+2)	55.000		100.000	
4. Momsbelastet indkøb	45.000		45.000	
5. Promsgrundlag (3-4)	10.000		55.000	
6. CO ₂ -afgift brutto	1.438		1.438	
7. Almindelig 50 pct. godtg. (0,5 × 6)		719		719
8. Skyggeafgift gas	819		819	
9. CO ₂ -afgift før refusion (6 – 7+8)	1.538		1.538	
10. 1 pct. af promsgr. (5)	100		550	
11. 50 pct. refusion (0,5 × (9 – 10))		719		494
12. 2 pct. af promsgrundlag (5)...	200		1.100	
13. Yderligere 25 pct. refusion (0,25 × (9 – 12))		334,5		109,5
14. 3 pct. af promsgrundlag (5)...	300		1.650	
15. Yderligere 15 pct. refusion (0,15 × (9 – 14))		185,7		0
16. Residualafgift (9 – 11 – 13 – 15)	298,8		934,5*	
17. Residualafgiftstilskud (16 – 10)	288,8		0	
18. Netto afgift (16 – 17)	10		934,5*	
19. Stigning i afgift				924,5*

*) Hvis virksomheden de første 12 måneder af tilsagnsperioden har været over de 3 pct., vil de 924,5 kunne gives som residualafgiftstilskud, hvis det af mig bebudede ændringsforslag til anden behandling vedtages.